

EL FORN ANIMAT

En un poble de la Serra de Mariola que es diu Cadiu (no el busques al mapa que no el trobaràs), on viuen 100 persones, podem trobar: una farmàcia, 2 parcs, una església, una tenda de disfresses, una tenda de menjar, un centre de salut, tres bars, una escola i un forn on viu la Tina i el seu home. El forn estava al centre del poble, era gran i amb molta llum. La Tina venia pel matí el pa, els pastissos i les rosquilletes que feia el seu marit per la nit, però, últimament passava alguna cosa molt estranya dins del forn mentre la Tina dormia i el seu marit repartia les comandes a domicili.

- No tens quasi xocolata!!!! - va dir el pastís de moniato al de xocolata.
- Calla! que a tu sols et fan al nadal! - va dir el pastís de xocolata.

Mentrestant embrutaven el forn, menejaven les coses de lloc i molestaven a la resta de pastissos amb els seus crits i amb els seus colps. La rosquilleta que estava mirant-se la situació, va decidir prendre partit i intentar posar pau, però no va poder, tant el pastís de moniato com el de xocolata estaven molt enfadats i els dos volien tindre la raó.

La Tina es va despertar a la una de la matinada, va veure un got d'aigua i va sentir un soroll que venia del forn. Va baixar per veure el que era i...

- Mare de Deu!! què veuen els meus ulls? Els pastissos estan parlant i no sols això, estan barallant-se. -

De seguida, va tornar a pujar a la casa que hi havia dalt del forn i va cridar al seu home. Joan, que era com es deia el seu home, no s'ho va creure però, en baixar al forn es va quedar molt sorprès. La Tina tenia raó els pastissos estaven discutint i la rosquilleta que ell havia fet estava intentant posar pau. En un principi es van quedar tan sorpresos que no sabien què fer, aleshores la Tina i el Joan van decidir parlar amb la rosquilleta per a que els contara quin era el problema i així poder solucionar-ho. La rosquilleta els va contar que el pastís de moniato es burlava del pastís de xocolata perquè no tenia prou xocolata i el pastís de xocolata es burlava del de moniato perquè sols el feien al nadal. El Joan i la Tina van pensar durant una estona què fer i després li van dir a la

rosquilleta que parlara ara mateix amb els pastissos i els diguera que a partir d'ara posarien més xocolata i farien pastissos de moniato tot l'any. La rosquilleta els va respondre que estava d'acord però, que tenia més queixes dels altres productes del forn. La Tina i el Joan cada vegada estaven més sorpresos però, per molt estrany que els pareguera la situació, no tenien més remei que escoltar les exigències dels seus propis pastissos per boca de la seua rosquilleta. Conta rosquilleta que t'escoltem, i la rosquilleta va dir: els cocotets volen més ametlla, la coca de sagí vol més sucre, els *susus* volen més crema, les magdalenes més clara d'ou i les empanades més tomaca. El Joan i la Tina van escoltar el que deia la rosquilleta i es van posar a treballar de valent tota la nit, per millorar tot el que la rosquilleta el havia dit.

Al dia següent quan la gent del poble va provar els pastissos del forn s'adonaren que estaven més bons que mai.

La Tina i Joan estaven molt contents però, encara no es podien creure el que els havia passat, a partir d'ara li farien sempre cas a la rosquilleta.

Conte contat ,conte acabat!!!!!!

